

Shabbat Balak

9 July 2002/10 Tammuz 5782

TORAH READING

Numbers 22:2-20

(2) Balak son of Zippor saw all that Israel had done to the Amorites. (3) Moab was alarmed because that people was so numerous. Moab dreaded the Israelites, (4) and Moab said to the elders of Midian, “Now this horde will lick clean all that is about us as an ox licks up the grass of the field.” Balak son of Zippor, who was king of Moab at that time, (5) sent messengers to Balaam son of Beor in Pethor, which is by the Euphrates, in the land of his kinsfolk, to invite him, saying, “There is a people that came out of Egypt; it hides the earth from view, and it is settled next to me. (6) Come then, put a curse upon this people for me, since they are too numerous for me; perhaps I can thus defeat them and drive them out of the land. For I know that whomever you bless is blessed indeed, and whomever you curse is cursed.” (7) The elders of Moab and the elders of Midian, versed in divination, set out. They came to Balaam and gave him Balak’s message. (8) He said to them, “Spend the night here, and I

במדבר כ"ב: ב'-כ'

(ב) וַיֵּרָא בָלָק בְּרֹצְפּוֹר אֶת כָּל־אֲשֶׁר־
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֹמִרִי: (ג) וַיִּגַּר מוֹאָב
מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיִּקְּץ
מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ד) וַיֹּאמֶר
מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עִתִּיהָ יִלְחָכוּ
הַקָּהָל אֶת־כָּל־סִבְיַתְיָנוּ כְּלֶחֶף
הַשּׁוֹר אֶת יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבִלְקֶן בֶּן־
צְפּוֹר מִלְדָּן לְמוֹאָב בְּעֵת הַהוּא: (ה)
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בַּלָּעַם בְּרֹבְעַר
פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנְּהַר אַרְץ בְּנֵי־עַמּוֹן
לְקַרְאֵלּוֹ לֵאמֹר הֲנִיָּה עִם יִצְחָק
מִמְצָרִים הֲנִיָּה כִסָּה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ
וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי: (ו) וְעִתִּיהָ לְכַהֲנָן
אֶרְהֶלֵי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא
מִפְּנֵי אוֹלֵי אוֹכַל נֶפְחֵיבּוֹ וְאַגְרֵשָׁנוּ
מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר־תְּבַרְךָ
מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאָר: (ז) וַיִּלְכּוּ
זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וַיִּקְסְמוּ

shall reply to you as יהוה may instruct me.” So the Moabite dignitaries stayed with Balaam. (9) God came to Balaam and said, “What do these men want of you?” (10) Balaam said to God, “Balak son of Zippor, king of Moab, sent me this message: (11) Here is a people that came out from Egypt and hides the earth from view. Come now and curse them for me; perhaps I can engage them in battle and drive them off.” (12) But God said to Balaam, “Do not go with them. You must not curse that people, for they are blessed.” (13) Balaam arose in the morning and said to Balak’s dignitaries, “Go back to your own country, for יהוה will not let me go with you.” (14) The Moabite dignitaries left, and they came to Balak and said, “Balaam refused to come with us.” (15) Then Balak sent other dignitaries, more numerous and distinguished than the first. (16) They came to Balaam and said to him, “Thus says Balak son of Zippor: Please do not refuse to come to me. (17) I will reward you richly and I will do anything you ask of me. Only come and damn this people for me.” (18) Balaam replied to Balak’s officials, “Though Balak were to give me his house full of silver and gold, I could not do anything, big or little, contrary to the command of my God יהוה. (19) So you, too, stay here overnight, and let me find out what

בַּיָּדָם וַיָּבֵאוּ אֶל־בְּלָעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
דְּבָרַי בְּלֶקֶת: (ח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵינוּ
כֹּה הַלְיִלָּה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דָּבָר
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־
מוֹאָב עִם־בְּלָעָם: (ט) וַיָּבֵא אֱלֹהִים
אֶל־בְּלָעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה עִמָּךְ: (י) וַיֹּאמֶר בְּלָעָם אֶל־
הָאֱלֹהִים בְּלֶקֶת בְּרוֹצְפֹר מִלְּךָ מוֹאָב
שָׁלַח אֵלַי: (יא) הֲנִיָּה הָעַם הַיֵּצֵא
מִמִּצְרָיִם וַיְכַס אֶת־עֵינָיו הָאָרֶץ עֲתִידָה
לִכְהֶן קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל
לְהִלָּחֵם בּוֹ וַגִּרְשִׁיתִיו: (יב) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־בְּלָעָם לֹא תִלְדָּךְ עִמָּהֶם
לֹא תֵאָר אֶת־הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא:
(יג) וַיִּקָּם בְּלָעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־
שָׂרֵי בְלֶקֶת לָכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן
יְהוָה לְתַתִּי לְהִלְדָּךְ עִמָּכֶם: (יד)
וַיִּקְוֹמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֵאוּ אֶל־בְּלָק
וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בְּלָעָם הִלְדָּךְ עִמָּנוּ: (טו)
וַיִּסֹּף עוֹד בְּלֶקֶת שְׁלַח שָׂרִים רַבִּים
וַנְּכַבְּדֵם מֵאֵלֶּה: (טז) וַיָּבֵאוּ אֶל־
בְּלָעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בְּלֶקֶת בְּרוֹ־
צְפֹר אֶל־נָא תִמְנַע מִהִלְדָּךְ אֵלַי: (יז)
כִּי־כַבֵּד אֶכְבְּדֶךָ מֵאֵד וְכָל אֲשֶׁר־

else יהוה may say to me.” (20) That night God came to Balaam and said to him, “If the agents have come to invite you, you may go with them. But whatever I command you, that you shall do.”

תֹּאמֶר אֵלַי אֲעֲשֶׂה וּלְכֵה־נָא קָבֵה־לִּי
 אֶת הָעַם הַזֶּה : (יח) וַיַּעַן בְּלָעָם
 וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדַי בְּלֶק אִם־יִתְּוּ־לִי
 בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כִּסֹּף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל
 לָעֵבֶר אֶת־פִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת
 קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה : (יט) וַעֲתָה שְׁבוּ
 נָא בְּזֶה גַם־אַתֶּם הַלְיִלָה וְאֲדַעָה
 מִה־יִסֹּף יִהְיֶה דִבַּר עֲמִי : (כ) וַיָּבֹא
 אֱלֹהִים אֶל־בְּלָעָם לֵימֹר וַיֹּאמֶר לוֹ
 אִם־לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם
 לֵךְ אַתָּם וְאֵךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדַבֵּר
 אֵלַיךְ אַתּוֹ תַעֲשֶׂה :

HAFTARAH READING

Micah 5:6-6:8

(6) The remnant of Jacob shall be,
 In the midst of the many peoples,
 Like dew from Adonai,
 Like droplets on grass—
 Which do not look to any man
 Nor place their hope in mortals. (7)
 The remnant of Jacob
 Shall be among the nations,
 In the midst of the many peoples,
 Like a lion among beasts of the wild,
 Like a fierce lion among flocks of
 sheep,
 Which tramples wherever it goes
 And rends, with none to deliver. (8)
 Your hand shall prevail over your
 foes,
 And all your enemies shall be cut
 down! (9) In that day
 —declares Adonai —
 I will destroy the horses in your
 midst
 And wreck your chariots. (10) I will
 destroy the cities of your land
 And demolish all your fortresses.
 (11) I will destroy the sorcery you
 practice,
 And you shall have no more
 soothsayers. (12) I will destroy your
 idols
 And the sacred pillars in your midst;
 And no more shall you bow down
 To the work of your hands. (13) I will
 tear down the sacred posts in your

מיכה ה': וי-וי': ח'

(ו) וְהָיָה | שְׁאֲרֵית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב
 עַמִּים רַבִּים כְּטֶל מֵאֶת יְהוָה
 כְּרִבְבִים עָלֵי־עֶשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־
 יִקְוֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבָנִי
 אָדָם: {פ}

(ז) וְהָיָה שְׁאֲרֵית יַעֲקֹב בְּגוֹלִים
 בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאַרְיֵה
 בְּבִהְמוֹת לַעַר כְּכַפִּיר בְּעֵדְרֵי־צֹאן
 אֲשֶׁר אִם־עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין
 מַצִּיל: (ח) תָּרַם יָדָךְ עַל־צָרֶיךָ
 וְכָל־אֲיִבֶיךָ יִפְרֹתוּ: (ט) וְהָיָה
 בַּיּוֹם־הַהוּא נֶאֱסִי־הָהוּהוּ וְהִכְרַתִּי
 סוּסֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְהִאֲבֹדְתִי
 מִרְכָּבֹתֶיךָ: (י) וְהִכְרַתִּי עֲרֵי
 אֲרָצֶךָ וְהִרְסֹתִי כָּל־מִבְצָרֶיךָ:
 (יא) וְהִכְרַתִּי כְּשָׁפִים מִיָּדֶךָ
 וּמַעוֹנָנִים לֹא יִהְיוּ־לְךָ: (יב)
 וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ

midst
 And destroy your cities. (14) In anger
 and wrath
 Will I wreak retribution
 On the nations that have not
 obeyed. (1) Hear what Adonai is
 saying:
 Come, present [My] case before the
 mountains,
 And let the hills hear you pleading.
 (2) Hear, you mountains, the case of
 Adonai—
 You firm^a foundations of the earth!
 For Adonai has a case against His
 people,
 He has a suit against Israel.
 (3) “My people!
 What wrong have I done you?
 What hardship have I caused you?
 Testify against Me. (4) In fact,
 I brought you up from the land of
 Egypt,
 I redeemed you from the house of
 bondage,
 And I sent before you
 Moses, Aaron, and Miriam.
 (5) “My people,
 Remember what Balak king of Moab
 Plotted against you,
 And how Balaam son of Beor
 Responded to him.
 [Recall your passage]
 From Shittim to Gilgal—
 And you will recognize
 The gracious acts of Adonai.”
 (6) With what shall I approach the
 Adonai,
 Do homage to God on high?

מִקְרָבָךְ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד
 לְמַעֲשֵׂה יְדִידֶךָ: (יג) וְנָתַשְׁתִּי
 אֲשִׁירֶיךָ מִקְרָבָךְ וְהִשְׁמַדְתִּי
 עָרֶיךָ: (יד) וְעָשִׂיתִי בְּאֵף וּבְחִמָּה
 נִקֵּם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
 שָׁמְעוּ: { פ }
 (א) שָׁמְעוּ־נָא אֶת אֲשֶׁר־יְהוָה
 אָמַר קוֹם רִיב אֶת־הַהָרִים
 וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלְךָ: (ב)
 שָׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה
 וְהֵאֲתַנְּנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב
 לִיהוָה עַם־עַמּוֹ וְעַם־יִשְׂרָאֵל
 יִתּוֹכַח: (ג) עֲמִי מִה־עָשִׂיתִי לָךְ
 וּמִה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה בִי: (ד) כִּי
 הֶעֱלֵתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית
 עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ וְאֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ
 אֶת־מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמְרִיָּם: (ה) עַמִּי
 זָכַרְנָא מִה־יַעֲזֹב בְּלֶקֶת מֶלֶךְ מוֹאָב
 וּמִה־עֲנֵה אֲתוֹ בַלְעָם בֶּן־בְּעוֹר
 מִן־הַשְּׂטִיִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת
 צְדָקוֹת יְהוָה: (ו) בַּמָּה אֶקְדָּשׁ

Shall I approach Him with burnt
 offerings,
 With calves a year old? (7) Would
 the Adonai be pleased with
 thousands of rams,
 With myriads of streams of oil?
 Shall I give my first-born for my
 transgression,
 The fruit of my body for my sins?
 (8) "He has told you, O man, what is
 good,
 And what Adonai requires of you:
 Only to do justice
 And to love goodness,
 And to walk modestly with your
 God;^{-c}

יְהוָה אֶכֶף לְאֱלֹהֵי מָרוֹם
 הֲאֶקְדַּמְנוּ בְּעוֹלוֹת בַּעֲגֻלִים בְּנִי
 שָׁנָה: (ז) הֲיִרְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי
 אֵילִים בְּרִבְבוֹת נְחֲלֵי־שֶׁמֶן
 הֲאֶתֶן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בִטְנִי
 חַטָּאת נַפְשִׁי: (ח) הֲגִיד לְךָ אָדָם
 מֵה־טוֹב וּמֵה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּנִּי
 כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת
 חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לְכַת עִם־
 אֱלֹהֵיךָ: { ס }